

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er en ørkesløs debat, hr. Jens Peter Vernersen lægger op til ved at spørge: Hvor vil vi være med til at finde løsninger?

Det Konservative Folkeparti betragter det her som en principiel debat. Vi har altid vist – vi gør det også ved dette års finanslovforhandlinger – at vi gerne vil være med til at finde løsninger, når der er brug for det. Vi har sagt, at skattetrykket er for højt. Det synes vi. Og jeg har så noteret mig, at det synes regeringen jo i virkeligheden også. Jeg står her med bogen, der hedder Finansredegørelse 98-99, og der anerkender regeringen jo, at skattetrykket er 49,4, står der, og at målet i år 2005, der er jo altså kun 6 år til, skal være 45,4. Så forskellen i det, vi siger, er ikke så forfærdelig stor. Regeringen må jo have den samme opfattelse som os: At det går ikke med dette høje skattetryk.

Det er altså det samme mål, vi har, og så synes jeg ikke, at vi skal stå og diskutere, om der skal være afgifter på slik eller ikke afgifter på slik. Det er jo ikke det, det handler om. Der er nogle overordnede principper for vores skattepolitik; at vi kan ikke stramme personskatten mere, vi kan ikke stramme momsens mere, hvad har vi så af redskaber ud over at tilpasse udgifterne til indtægterne?

Med hensyn til hr. Aage Frandsens spørgsmål om arbejdsmarkedsbidraget, som jo er lig med en bruttoskat, der er jeg enig, og jeg har noteret mig, at det er regeringen også begyndt at kalde det, fordi så er man jo ude over det problem med, at den skal følge arbejdsmarkedsituationen. Jeg kan svare helt klart: Vi ønsker ikke at være med til at øge arbejdsmarkedsbidragene.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

Problemerne i forbindelse med grænsehandelen har været tiltagende gennem de senere år. Det er således klart, at flere og flere danskere kører længere og længere for at handle billigt, traditionelt i Tyskland, hvor de fleste varer kan fås til en lavere pris end i Danmark. Når Øresundsbroen åbner, vil vi også se en tiltagende tendens til grænsehandel i Sverige. Det er jo ikke noget ukendt fænomen, at eksempelvis reservedele til biler kan fås for næsten halv pris,

ligesom visse serviceydelser, f.eks. tandbehandling m.v., er langt billigere i Sverige.

Årsagen til de billigere varer, eksempelvis i Tyskland, er en kombination af flere forskellige faktorer. Ikke mindst spiller det meget høje niveau for punktafgifterne i Danmark en væsentlig rolle, f.eks. på øl, vin, spiritus, cigaretter, men også benzin og diesel. Desuden har Tyskland en generelt lavere momssats end Danmark, og endelig er beskæftningsforholdene for erhvervslivet så meget lempeligere i Tyskland, at virksomhederne ikke behøver at beregne så stor en avance som i Danmark.

På grund af afskaffelsen af 24-timers-reglen med udgangen af år 2003, for så vidt angår vin, øl, spiritus og cigaretter, har skatteministeren bebudet markante nedsættelser af afgifterne på dette område. Men som det hedder i et svar fra skatteministeren til Skatteudvalget: Af hensyn til såvel sundhedspolitikken som af hensyn til statens finanser har regeringen ikke planer om at nedsætte afgiftstrykket på spiritus og tobak, førend det er nødvendigt.

Hvad så med sundhedspolitikken efter den 1.1.2004, vil jeg spørge skatteministeren. Alt imens ministeren funderer over disse spørgsmål, indtil han ikke længere kan undsige sig sin aftale med EU, så vil grænsehandelen florere, og den vil oven i købet stige til skade for danske forretningsdrivende og dansk erhvervsliv, men også til skade for dansk økonomi ved, at en større del af danskernes indkøb bliver lagt i Tyskland.

Som det foregår i dag, har grænsehandelen en selvforstærkende virkning. Hvis en familie f.eks. kører til Tyskland for at købe billig øl, ryger der selvfølgelig også andre varer ned i kurven, typisk dagligvarer såsom fødevarer, tøj m.v., hvor prisniveauet generelt er lavere, bl.a. på grund af den lavere moms. Det var jo en handel, som burde ligge i de danske forretninger.

For Dansk Folkeparti er målet naturligvis helt at afskaffe grænsehandelen. Det skal ikke ske ved et direktiv fra EU eller et pålæg om at harmonisere afgifter, men alene ved at skatteministeren og økonomiministeren ser det fornuftige i at få lagt handelen i Danmark. For egentlig burde det være således, at man gennem afgiftspolitikken tiltrak handelen fra det potentielt meget større Tyskland og på den måde styrkede dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Man kan sige, at der burde ske en afgiftslempe ikke på grund af EU, men måske på trods